

Forfatter: Carl Frederik Bricka, 1845-1903 Julius Alberg Fridericia, 1849-1912

Titel: Udrag fra BREV TIL: Munk, Kirsten FRA: Christian 4. (1615-12-27)

Citation: Carl Frederik Bricka, 1845-1903 Julius Alberg Fridericia, 1849-1912: "Kong Christian den Fjerdes egenhændige Breve (8.bind)", i *Kong Christian den Fjerdes egenhændige Breve (8.bind)*, s. 43. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002207661-008-shoot-idm140619131066672.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Kong Christian den Fjerdes egenhændige Breve (8.bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Daa er sammestedt dyn Moder udi Assens kommen till mig och tackit mig for dy gode tilbud, ieg haffde tilstillit dig. Der ieg nu samme tiid vdaff landit drog och vden Riigit ¹⁾ en temmelig tiid waar, daa er dig nocksom beuiist, huor mange gode och wenliige skriiffuelser oss er gangen ymellom, huilcke udi ord och baagstaffue sig sielffuer nocksom skall kunde tyde, naar dii framkommer. Der ieg nu er kommen hiem, Och dyn moder och du epther myn begeering erre till mig kommen till haadersleff den 12 Agustj ²⁾ udi Neeruerendis aar, daa haffuer du strax epther multiid samme affthen sagdt till mig, at du haffde ted breff huoss dig, Och togst saa till skørtit och uille faa mig ted, daa sagde ieg: leg troer dig saa uell, ieg faar ted uell altiit, naar diin leilighed Er, huorpaa du fickst mig ted; saa gick ieg hen och besaa ted y uynduit och stack ted saa huoss mig. Der uy nu nogle daage vaar sammen Och haffde allehande skemdt och god omgengelsse med huerandre, stod ieg tydt och haffde s. 44dig y myn aarm Och sagdt till dyn moder: Denne er nu myn, huortiill hun suaarede: laa som mend, y skall haffue hiinder, lyge som y uyll sielffuer, huilckit skedde tyer end Een gang. liblandt andit draagiss dyn moder uell til synde, att der ieg saad huoss hiinder, att hun sagde till mig: Ved y, huad folck syger? huortill ieg suaarede, at ted laa liidit macht paa, huad dii sagde. Daa sagde hun: Dii syger, att naar kyrsten haffuer faatt et baarn eller thu, daa skulle hun haffue forloff igen. Huortill ieg suaarede: Ted uestu uell bedre, att sliig forloff icke kan giffues. Och megen anden samtaale baade udi dy maader och anden oss ymellom till haadersleff fallen er, imidlertiid uy uar der til sammen, huilcke alsammen heer att opregne alfor lang uille bliffue, Och ickeheller fornøden er. Der uy nu tilsammen fultiiss till Lundegaar Och sammestedt tog affsked med eder, naar y till mig hiid offuer til landit skulle komme, daa haffuer dyn moder mig adspurdt, huad for piiger hun skulle faa dig med. Huortill ieg suaarede, at hun skulle faa dig dennom med, med huilcke dig best uar tiendt, huorom ieg dig ochsaa syden sielffuer tilskreff, och ieg dit suar derpaa heer tilsteede haffuer. Der ieg nu myn dreng offuer tiill eder sende med skriffuelse ¹⁾, att myn begeering waar, att y tiill detthe steed till mig skulle komme, Och y derpaa hiid erre ahnkommen, Daa haffuer du med all uenliighed epther myn Møie indstillet dig, saa ieg Epther samme tiidtz leilighed nocksom uar tiil friidtz. Der ted nu saa y nogle daage haffuer uarit, Och der ieg ted saa framybedre att motthe hollis begeerit haffuer, Er mig aff dyn moder saauell som aff diig suarit, At y haffde icke tenckt, att ted saalediss skulle uerre mendt.